

نگاهی به کارنامه هاشمی، مشایب و قالیباف از دریچه حقوق بشر

کیانوش سنجری

دوشنبه 23 اردیبهشت 1392

ویژه خبرنامه گویا

kianooshsanjari@gmail.com

اکبر هاشمی رفسنجانی

در دوره ریاست جمهوری اکبر هاشمی رفسنجانی و ریاست علی فلاحیان بر وزارت اطلاعات دولت او، دستکم ۷۷ روشنفکر و نویسنده و فعال سیاسی منتقد و یا مخالف حکومت جمهوری اسلامی در داخل و خارج از ایران به قتل رسیدند.

در پی قتل چند تن از رهبران گرد مخالف حکومت جمهوری اسلامی در رستوران میکونوس برلین در سال ۱۹۹۲، دادگاه میکونوس در آلمان پس از پنج سال حکم صادر کرد. در این حکم به جز عوامل اجرایی ایرانی و لبنانی، چهارتن از مقام‌های جمهوری اسلامی نیز به دلیل دست داشتن در طرح ترورها محکوم شدند: علی خامنه‌ای (رهبر جمهوری اسلامی)، اکبر هاشمی رفسنجانی (رئیس جمهور وقت)، علی اکبر ولایتی (وزیر امور خارجه) و علی فلاحیان (وزیر اطلاعات).

در زمان ریاست جمهوری اکبر هاشمی رفسنجانی و ریاست علی فلاحیان بر وزارت اطلاعات دولت او، فرج سرکوهی نویسنده و روزنامه‌نگار منتقد، در فرودگاه مهرآباد تهران ربوده و بازداشت شد. اکبر هاشمی رفسنجانی در یک کنفرانس خبری در جمع خبرنگاران داخلی و خارجی بازداشت آقای سرکوهی را تکذیب کرد و به دروغ گفت که او در آلمان و هلند بسر می‌برد در حالی که آقای سرکوهی بعد از آزادی با انتشار نامه‌ای از بازداشت خود توسط وزارت اطلاعات دولت هاشمی و شکنجه خود در زندان پرده برداشت. اکبر هاشمی رفسنجانی سال‌ها بعد ادعا کرد که در مورد بازداشت فرج سرکوهی به او اطلاعات غلط داده بودند!

عزت الله سبحانی فعال سیاسی ملی مذهبی در سال ۱۳۶۹ اقدام به تهیه و انتشار نامه‌ای انتقاد آمیز خطاب به علی اکبر هاشمی رفسنجانی کرد که به نامه ۹۰ امضایی مشهور شد. برخی از کسانی که این نامه را امضا کرده بودند در مدت کوتاهی مجبور به پس گرفتن امضای خود شدند و سپس ۲۳ نفر از امضاکنندگان نامه دستگیر شدند که ابوالفضل

بازرگان، ابراهیم یزدی و عزت‌الله سبحانی جزو آنها بودند. عزت‌الله سبحانی به مدت چند ماه تحت بازجویی‌های سنگین برای اعتراف کردن" علیه خود و همفکرانش قرار گرفت. سبحانی در این مورد گفته است: "ما به آقای هاشمی نامه اعتراضی نوشتیم. اعتراض ما به آقای هاشمی این بود که اولاً اوضاع اقتصادی کشور بسیار خراب است. فقر و اختلاف طبقاتی بسیار فاحش است. دوم اینکه وضع سیاست خارجی ما به گونه‌ای است که ما در انزوای کامل قرار گرفته‌ایم و همه دنیا با ما مخالف هستند. در رابطه با این نامه، ۲۳ نفر را بازداشت کردند که یکی از آنها من بودم... بعد از دستگیری‌ها، در کمیسیون برنامه و بودجه مجلس، چند تن از نمایندگان که مرا می‌شناختند، به آقای هاشمی اعتراض کردند که چرا عزت‌الله سبحانی را گرفتی؟ آقای هاشمی پاسخ داده بود: رویش زیاد شده بود، می‌خواستیم رویش را کم کنیم."

اسفندیار رحیم مشایی

اسفندیار رحیم مشایی در سال‌های ۱۳۵۸ تا ۱۳۶۱ به دعوت سردار محمدرضا نقدی به کردستان رفت تا در سمت معاون اطلاعات واحد کومله اطلاعات سپاه مستقر در قرارگاه حمزه سیدالشهداء شروع به فعالیت کند. او با نام مستعار مرتضی محب الاولیاء در مناطق کردنشین در سرکوب مخالفان کرد حکومت نقش پر رنگی داشت و همزمان با نام اصلی اش (اسفندیار رحیم مشائی) عضو شورای تامین استان آذربایجان غربی بود.

پس از تشکیل وزارت اطلاعات در سال ۱۳۶۱، رحیم مشائی "مسئول تدوین استراتژی نظام جمهوری اسلامی در خصوص اکراد ایرانی" بود. در زمان تصدی "محمد محمدی ری شهری" بر وزارت اطلاعات، وی مسئولیت "مناطق بحرانی کشور" را عهده دار بود.

از او به عنوان مسئول قتل‌های سیاسی مخالفان حکومت جمهوری اسلامی در اوایل انقلاب در رامسر نام برده شده است. رضا گلپور نویسنده کتاب جنجالی "شنود ارواح" در مصاحبه با نشریه همشهری ماه (شماره ۷۷ - تیر ۱۳۹۰) در تهران از دیدار و گفتگو با مشایی خبر داده و گفته است که مشایی در پاسخ به سوال او درباره قتل‌های رامسر پاسخ داده است که "حالا ۴ تا سگ محارب هم کشته شدند مگر چه اتفاقی افتاده است؟"

رضا گلپور در این مصاحبه گفته است: "خانم ط. ذبیحیان که همسر رسمی آقای مشایی است در هنگام دستگیری می‌خواست سیانور استفاده کند اما چون ضابط، هشیاری داشته اسلحه خود را در دهان او قرار داده تا نتواند پوشش قرص را با دندان خود بشکند و سیانور عمل کند. شاید این برای من قابل درک باشد که ضابط برای جلوگیری از انتحار یک نیرو، حاضر باشد دندان فرد خرد شود اما کشته نشود. اما اینکه عده‌ای که دستگیر شدند و در زندان منتظر محاکمه هستند توسط نیروهای تحت مسئولیت مستقیم آقای مشایی؛ بدون حکم دادستانی به جنگل‌های منطقه‌ی رامسر برده می‌شوند و به آنها تیر خلاص زده می‌شود با کدام منطق شرعی و قانونی قابل توجیه است؟ ضمن اینکه پیچیدگی آن پرونده این است که یکی از بازداشت‌شدگان، اخوی بزرگتر ایشان بختیار رحیم مشایی معروف به کورش رحیمی بوده و اگر قرار بوده همه بازداشت‌شدگان از منافقین حذف شوند خوب برادر ایشان هم باید همراه بقیه کشته می‌شد اما نشده است."

اسفندیار رحیم مشایی در اوایل انقلاب از زندانیان سیاسی مخالف جمهوری اسلامی بازجویی می‌کرده است. ط. ذبیحیان همسر فعلی مشایی عضو سازمان مجاهدین خلق ایران بوده که مشایی در زندان از او بازجویی می‌کرده است.

از محمد باقر قالیباف نقل شده است که: " حتی همسر آقای مشایبی منافق است و سه سال در زندان بوده و مشایبی نیز بازجوی همسرش در زندان بوده و در زندان با یکدیگر آشنا و زواج کرده اند".

محمد باقر قالیباف

محمد باقر قالیباف در سال ۱۳۷۹ با حکم علی خامنه ای به فرماندهی نیروی انتظامی رسید. او از جمله نویسندگان نامه ی تهدید آمیز گروهی از سپاهیان به محمد خاتمی بود.

اداره اماکن ارگان تحت اختیار حفاظت اطلاعات نیروی انتظامی در سال ۱۳۸۱ در زمان ریاست قالیباف بر فرماندهی نیروی انتظامی ده ها تن از روشنفکران، روزنامه نگاران، نویسندگان و مدیران سایت های خبری و وبلاگ نویسان از جمله آیدین آغداشلو، هوشنگ گلکمانی، نوشابه امیری، هوشنگ اسدی، معصومه سیحون، بهرام بیضایی، یونس شکرخواه، فرهاد بهبهانی، کاوه گلستان، ناصر زرافشان و بهروز غریبپور را احضار کرد و به بازجویی از آنها پرداخت. برخی های دیگر همچون سیامک پورزند، روزنامه نگار منتقد حکومت چندین ماه در بازداشت حفاظت اطلاعات نیروی انتظامی تحت شکنجه قرار داشت. قالیباف درباره بازداشت سیامک پورزند گفت که "پورزند یکسری فعالیت های ضدفرهنگی داشته که در چارچوب نظام اسلامی نبود و وی به واسطه ارتباطاتی که همسر سابق وی و دخترش با رضا پهلوی دارند، اطلاعات داخل کشور را در اختیار رضا پهلوی قرار می داده است".

قالیباف در مورد سایر افرادی که حفاظت اطلاعات نیروی انتظامی از آنها بازجویی کرده بود گفت که این افراد به ترویج ابتدال فرهنگی مشغول بوده اند.

نیروی انتظامی در زمان فرماندهی محمد باقر قالیباف به عنوان یکی از بازوهای دستگاه اطلاعات موازی از سوی اصلاح طلبان معرفی می شد. دستگاه اطلاعات موازی مسئول برخورد با روشنفکران و روزنامه نگاران منتقد و معترض بود.

محمد باقر قالیباف که شهردار تهران است در پی اعتراضات بعد از انتخابات ریاست جمهوری سال ۱۳۸۸ در مقاله ای در روزنامه تهران امروز اعتراضات مردم را تحریکات کور خواند و بر علیه اعتراضات مردم نوشت. او در دی ماه ۱۳۹۱ از معترضان به نتیجه انتخابات ریاست جمهوری سال ۸۸ به عنوان "براندازان فتنهگر" نام برد که به گفته وی، "اقلیتی کوچک بوده و هستند که همواره از سوی ملت ایران و جریان های سیاسی درون نظام حذف و طرد شده اند".

قالیباف همچنین گفته است که در ارزیابی صورت گرفته از سوی قرارگاه مرکزی ثارالله که مسوولیت برخورد با اعتراضات خیابانی در شهر تهران را برعهده دارد "بعد از بسیج و سپاه سومین دستگاه شهرداری تهران شد".

+++++

برچیده تبرستان از خبرنامه گویا 13-5-2013

<http://news.gooya.com/politics/archives/2013/05/159977.php>